

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 10. června 2014**

o oznámení třetí zemi, u níž Komise považuje za možné, že bude určena jako nespolupracující třetí země podle nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu

(2014/C 185/03)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999⁽¹⁾, a zejména na článek 32 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ÚVOD

- (1) Nařízením (ES) č. 1005/2008 (dále jen „nařízení o rybolovu NNN“) se zavádí systém Unie pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (dále jen „rybolov NNN“).
- (2) Kapitola VI nařízení o rybolovu NNN stanoví postup určení nespolupracujících třetích zemí, oznámení zemím určeným jako nespolupracující třetí země, vytvoření seznamu nespolupracujících zemí, vyškrtnutí ze seznamu nespolupracujících zemí, zveřejnění seznamu nespolupracujících zemí a veškerá mimořádná opatření.
- (3) V souladu s článkem 32 nařízení o rybolovu NNN by Komise měla třetím zemím oznámit, že mohou být určeny jako nespolupracující země. Uvedené oznámení je předběžné povahy. Oznámení třetím zemím o tom, že mohou být určeny jako nespolupracující třetí země, musí vycházet z kritérií stanovených v článku 31 nařízení o rybolovu NNN. Komise by zároveň měla ohledně těchto zemí přijmout všechna opatření stanovená v článku 32. Komise by měla ve svém oznámení uvést především hlavní skutečnosti a faktory, z nichž toto určení vychází, informovat tyto země o možnosti reagovat, předložit důkazy k vyvrácení takového určení, popřípadě akční plán na zlepšení dané situace a opatření přijatá k její nápravě. Komise by měla dotčeným třetím zemím poskytnout přiměřenou dobu na odpověď na oznámení a přiměřenou dobu na nápravu dané situace.
- (4) Podle článku 31 nařízení o rybolovu NNN může Komise určit třetí země, které v boji proti rybolovu NNN považuje za nespolupracující země. Třetí země může být určena jako nespolupracující třetí země, pokud neplní povinnosti, které jsou jí uloženy v rámci mezinárodního práva jako státu vlajky, státu přístavu, pobřežnímu státu nebo státu trhu, týkající se přijetí opatření pro předcházení, potírání a odstranění rybolovu NNN.
- (5) Určení nespolupracujících třetích zemí bude založeno na přezkumu všech informací uvedených v čl. 31 odst. 2 nařízení o rybolovu NNN.
- (6) V souladu s článkem 33 nařízení o rybolovu NNN může Rada vytvořit seznam nespolupracujících zemí. Na tyto země se kromě jiného vztahují opatření uvedená v článku 38 nařízení o rybolovu NNN.
- (7) V souladu s čl. 20 odst. 1 nařízení o rybolovu NNN je třeba, aby státy vlajky třetích zemí Komisi oznámily opatření pro provádění, kontrolu a vymáhání právních a správních předpisů a opatření pro zachování a řízení zdrojů, jež musí jejich rybářská plavidla dodržovat.
- (8) V souladu s čl. 20 odst. 4 nařízení o rybolovu NNN Komise administrativně spolupracuje se třetími zeměmi v oblastech, které se týkají provádění uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.

2. POSTUP VŮČI FILIPÍNSKÉ REPUBLICE

- (9) Dne 15. ledna 2010 přijala Komise v souladu s článkem 20 nařízení o rybolovu oznámení Filipínské republiky (dále jen „Filipíny“) jako státu vlajky.
- (10) Ve dnech 23. až 27. ledna 2012 uskutečnila Komise za podpory Evropské agentury pro kontrolu rybolovu misi na Filipínách v rámci administrativní spolupráce stanovené v čl. 20 odst. 4 nařízení o rybolovu NNN.
- (11) Mise se snažila ověřit informace o filipínských opatřeních pro provádění, kontrolu a vymáhání právních a správních předpisů a opatření pro zachování a řízení zdrojů, jež musí jejich rybářská plavidla dodržovat, jakož i opatření přijatá Filipínami za účelem provádění jejich závazků v boji proti rybolovu NNN a plnění požadavků a bodů týkajících se uplatňování systému osvědčení o úlovku zavedeného Uníí.
- (12) Dne 3. února 2012 poskytly Filipíny doplňující informace.
- (13) Závěrečná zpráva o misi byla Filipínám zaslána dne 21. února 2012.
- (14) Vyjádření Filipín k závěrečné zprávě o misi bylo obdrženo dne 24. března 2012.
- (15) Ve dnech 25. až 27. června 2012 se uskutečnila následná mise Komise na Filipíny navazující na opatření přijatá v rámci první mise.
- (16) Dne 28. června 2012 poskytla Komise Filipínám písemné připomínky k filipínskému plánu k řešení záležitostí týkajících se rybolovu NNN.
- (17) Dne 4. října 2012, 12. prosince 2012 a 14. února 2013 poskytly Filipíny dodatečné informace.
- (18) Dne 8. února 2013 se uskutečnila videokonference mezi Filipínami a útvary Komise.
- (19) Dne 22. dubna 2013 poskytly Filipíny další informace.
- (20) Dne 25. dubna 2013 se uskutečnila v Bruselu technická schůzka, na níž Filipíny předložily doplňující informace.
- (21) Další schůzka mezi Filipínami a útvary Komise se konala v Bruselu dne 11. června 2013.
- (22) Dne 14. června 2013 poskytly Filipíny další informace. Tímto podáním informovaly filipínské orgány Komisi o pokroku, jehož bylo dosaženo při provádění akčního plánu k řešení záležitostí týkajících se rybolovu NNN, a předložily návrh národního akčního plánu proti rybolovu NNN a první návrhy zákonů za účelem revize právních předpisů v oblasti rybolovu.
- (23) Ve dnech 22. až 26. července 2013 uspořádala Komise s pomocí Evropské agentury pro kontrolu rybolovu a na žádost filipínských orgánů v Manile seminář věnovaný budování kapacit, který se zaměřil na opatření státu přístavu a analýzu rizik.
- (24) Dne 11. listopadu 2013 předložily Filipíny další informace.
- (25) Dne 22. listopadu 2013 se v Bruselu uskutečnila schůzka mezi Filipínami a útvary Komise.

- (26) V prosinci 2013 obdržela Komise od filipínských orgánů informace, že podepsaly nařízení vlády, kterým byl přijat národní akční plán proti rybolovu NNN. Orgány předložily Komisi rovněž memorandum o porozumění, jež bylo podepsáno dne 9. prosince 2013 a kterým byl zřízen společný výbor pro spolupráci mezi orgány Filipín a Papuy-Nové Guineje v oblasti rybolovu.
- (27) V únoru 2014 obdržela Komise podání obsahující národní akční plán proti rybolovu NNN, nový návrh na revizi právních předpisů v oblasti rybolovu a návrh nařízení o sledovatelnosti. Návrh nových právních předpisů v oblasti rybolovu byl předložen v Senátu a ve filipínské Sněmovně reprezentantů.
- (28) Dne 5. března 2014 se v Bruselu konala schůzka mezi Filipínami a útvary Komise. Dne 25. března 2014, dne 3. května 2014 a dne 15. května 2014 předložily Filipíny další informace.
- (29) V průběhu výše popsané výměny zaujaly Filipíny při spolupráci s Komisí konstruktivní přístup. S ohledem na řešení hlavních problémů, které byly zjištěny během misí na místě, bylo dosaženo významného pokroku. Dosud však existuje řada nedostatků, jež nebyly zcela odstraněny.
- (30) Filipíny jsou členem Komise pro rybolov v západním a středním Tichém oceánu (WCPFC), Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT) a Komise pro tuňáky Indického oceánu (IOTC). Filipíny jsou rovněž spolupracujícím nečlenem Komise na ochranu tuňáka modroploutvého (CCSBT). Filipíny ratifikovaly Úmluvu OSN o mořském právu (UNCLOS) z roku 1982.
- (31) Za účelem posouzení toho, jak Filipíny jako stát vlajky, stát přístavu, pobřežní stát nebo stát trhu plní své mezinárodní závazky zakotvené v mezinárodních dohodách uvedených v 30. bodě odůvodnění a stanovené příslušnými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu zmíněnými v 30. bodě odůvodnění, si Komise vyžádala a vyhodnotila veškeré údaje, které považovala za nezbytné.
- (32) Komise použila informace odvozené z dostupných údajů zveřejněných příslušnými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a rovněž veřejně dostupné informace.

3. MOŽNOST URČENÍ FILIPÍN JAKO NESPOLUPRACUJÍCÍ TŘETÍ ZEMĚ

- (33) Na základě čl. 31 odst. 3 nařízení o rybolovu NNN zkoumala Komise povinnosti Filipín jako státu vlajky, státu přístavu, pobřežního státu nebo státu trhu. Pro účely tohoto přezkumu zohlednila Komise parametry uvedené v čl. 31 odst. 4 až 7 nařízení o rybolovu NNN.

3.1. Opakovaný výskyt plavidel provádějících rybolov NNN a obchodních toků souvisejících s rybolovem NNN (čl. 31 odst. 4 nařízení o rybolovu NNN)

- (34) Co se týká plavidel plujících pod filipínskou vlajkou, na základě informací získaných ze seznamů plavidel sestavených regionálními organizacemi pro řízení rybolovu se v prozatímních ani konečných seznamech plavidel provádějících rybolov NNN žádná takováto plavidla nevyskytují a nejsou k dispozici ani důkazy o tom, že by se v minulosti nějaká plavidla plující pod filipínskou vlajkou podílela na rybolovu NNN, jež by Komisi umožnily posoudit situaci Filipín z hlediska opakujících se činností souvisejících s rybolovem NNN v souladu s čl. 31 odst. 4 písm. a).
- (35) Podle čl. 31 odst. 4 písm. b) přezkoumala Komise rovněž opatření, která Filipíny přijaly s ohledem na přístup produktů rybolovu pocházejících z rybolovu NNN na jejich trh.
- (36) Po posouzení všech dostupných informací se Komise domnívá, že Filipíny nemohou zajistit, aby produkty rybolovu, které přicházejí na Filipíny nebo do zpracovatelských podniků nacházejících se na Filipínách, nepocházely z rybolovu NNN. Důvodem jsou systematické problémy, které narušují možnost filipínských orgánů sledovat úlovky, a to kvůli neexistenci dostupných oficiálních informací o vyložených, dovážených a/nebo zpracovaných rybách. Níže jsou shrnuty hlavní prvky, na nichž bylo hodnocení Komise založeno.

- (37) Filipíny mají velké rybářské loďstvo, které loví ryby ve vodách v jejich jurisdikci, jakož i na volném moři a ve vodách v jurisdikci jiných států. Podle informací, které byly poskytnuty během první mise Komise v roce 2012, a veřejně dostupných informací čítalo loďstvo přibližně 9 300 obchodních rybářských plavidel a přibližně 470 000 člunů „banca“ (malá plavidla pro drobný rybolov)⁽²⁾. Drobní rybáři neprovádějí činnost ve vodách mimo vnitrostátní jurisdikci a jejich úlovky jsou přinejmenším částečně vyváženy do EU. Filipíny mají velké zámořské rybářské loďstvo, které v březnu 2014 zahrnovalo 68 plavidel zaměřujících se na lov tuňáků („plavidla lovcí tuňáky“), která jsou zaregistrována na seznamu oprávněných rybářských plavidel sestaveném IOTC, a 18 plavidel lovcích tuňáky zaregistrovaných na seznamu oprávněných rybářských plavidel sestaveném ICCAT. Podle informací, které Filipíny uvedly ve svých výročních zprávách o rybolovu z roku 2012 a 2013 určených pro WCPFC, měly Filipíny u této regionální organizace pro řízení rybolovu ke dni 1. července 2012 zaregistrovaných 622 rybářských plavidel (včetně dopravních a nákladních plavidel) a ke dni 11. června 2013 měly zaregistrovaných 722 rybářských plavidel⁽³⁾. Filipínská plavidla se zaměřují především na lov tuňáků. Roční údaje o úlovcích tuňáka, které Filipíny poskytly, zahrnují veškeré úlovky tuňáků vyložené ve filipínských přístavech bez ohledu na místo odlovu a nerozlišují tyto úlovky podle jejich původu nebo podle vlajky plavidla provádějícího odlov. To vyvolává pochybnosti o schopnosti tyto úlovky účinně sledovat, jak bude blíže objasněno v 46. až 55. bodě odůvodnění.
- (38) Podle údajů filipínského Úřadu pro rybolov a vodní zdroje (Bureau of Fisheries and Aquatic Resources (dále jen „BFAR“)) patří k obvyklým mezinárodním lovištím filipínských plavidel Celebeské moře, vody Indonésie, Malajsie, Palau, Papuy-Nové Guineje, západní Tichomoří a oblasti ICCAT a IOTC. Filipíny uzavřely dohody o rybolovu s Papuou-Novou Guineou, Kiribati a Šalamounovými ostrovy. Podle informací, které byly poskytnuty na schůzce dne 5. března 2014, provádí většina rybářských plavidel (plavidla lovcí košelkovými nevodou) činnost ve vodách Papuy-Nové Guineje (46) a v oblastech WCPFC na volném moři (33). Na Šalamounových ostrovech dosud působí pouze dvě rybářská plavidla. Úlovky vyložené na Papui-Nové Guineji rovněž zásobují trh EU (konzervovaný tuňák). V březnu 2014 provádělo šest aktivních filipínských plavidel činnost v oblasti IOTC a osm plavidel v oblasti ICCAT. Jedinými najatými zahraničními rybářskými plavidly jsou nákladní rybářská plavidla, která provádějí činnost pouze v oblasti WCPFC. Ve vylučné ekonomické zóně Filipín nemohou v současnosti provádět rybolov žádná zahraniční rybářská plavidla.
- (39) Složení filipínského loďstva společně s rozmanitými zdroji produktů rybolovu, které vstupují do dodavatelského řetězce, a s nedostatečným systémem sledovatelnosti znamená jednoznačné riziko přístupu produktů pocházejících z rybolovu NNN na filipínský trh.
- (40) Co se týká odvětví zpracování tuňáků na Filipínách, Komise analyzovala situaci v souvislosti s činností tohoto odvětví a případný dopad, který jeho činnost může mít s ohledem na přístup produktů rybolovu pocházejících z rybolovu NNN na jejich trh.
- (41) Mezinárodní akční plán pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (dále jen „IPOA NNN“) obsahuje pokyny k mezinárodně dohodnutým tržním opatřením, jež podporují omezení nebo odstranění obchodu s rybami a rybími produkty pocházejícími z rybolovu NNN, a v bodě 71 rovněž uvádí, že by státy měly podniknout kroky k zvýšení transparentnosti jejich trhů s cílem umožnit sledovatelnost ryb nebo rybích produktů. Stejně tak kodex chování pro zodpovědný rybolov, který přijala FAO, uvádí (zejména v článku 11) osvědčené postupy pro činnosti po odlovu a odpovědný mezinárodní obchod. V bodě 11.1.11 se vyžaduje, aby členské státy zajistily, že se s rybami a produkty rybolovu na mezinárodní i na vnitrostátní úrovni obchoduje v souladu se správnou praxí v oblasti zachování a řízení zdrojů, a to zlepšením identifikace původu ryb a produktů rybolovu.
- (42) Zpracovatelské podniky dostávají suroviny z plavidel plujících pod filipínskou vlajkou, která provádějí činnost ve vodách ve vnitrostátní jurisdikci Filipín, na volném moři i ve vodách v jurisdikci třetích států, a rovněž z plavidel plujících pod zahraniční vlajkou, která vykládají ryby na Filipínách, a z dovozu.

⁽²⁾ Jak uvedlo Ministerstvo zemědělství – Úřad pro rybolov a vodní zdroje, profil filipínského rybolovu v roce 2011, [http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20\(Final\)%20\(4\).pdf](http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20(Final)%20(4).pdf)

⁽³⁾ <http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Rev-2.pdf>
<http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Part-1.pdf>

- (43) Některá plavidla, která vykládají ryby na Filipínách, plují pod vlajkou Koreje a Papuy-Nové Guineje. V této souvislosti se připomíná, že dne 26. listopadu 2013 Komise Koreji oznámila⁽⁴⁾, že považuje za možné, že bude určena jako nespolupracující třetí země podle nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, zatímco Papua-Nová Guinea byla Komisí vyrozuměna ke stejnému dni jako Filipíny. Ryby pocházejí taktéž od filipínských rybářských společností, které působí na Papui-Nové Guineji⁽⁵⁾.
- (44) Dovážené ryby, které jsou zpracovávány na Filipínách, mohou dále pocházet ze třetích zemí, včetně ze zemí, které od Komise neobdržely oznámení, jako je Vanuatu, Kiribati a Federativní státy Mikronésie⁽⁶⁾. V této souvislosti se připomíná, že Vanuatu, Kiribati a Federativní státy Mikronésie nemohou vyvážet produkty rybolovu do Evropské unie, jelikož Komise nepřijala jejich oznámení jako státu vlajky podle článku 20 nařízení o rybolovu NNN.
- (45) V souladu se základními zásadami uvedenými v bodě 11.1.11 kodexu chování pro zodpovědný rybolov přijatého FAO by Filipíny měly být schopny sledovat původ ryb a produktů rybolovu, a tudíž zaručit, že do EU nejsou vyváženy ryby, které nevyhovují podmínkám EU. Filipíny však nezavedly systém sledovatelnosti, který je zapotřebí, aby se zamezilo dovozu a zpětnému vývozu surovin a rybích produktů ze zemí, které nebyly uvědomeny, a ze zemí, které byly určeny jako nespolupracující země, do EU. Funkční systém sledovatelnosti je nezbytný od fáze vykládky po fázi vývozu, nebo od fáze dovozu po následný vývoz. Takovýto systém však není na Filipínách zaveden a nedostatečná kontrola a sledování rybolovných činností, zejména vykládky, nedostatek inspekcí na moři a v přístavech a neexistence kontrol lodních deníků znamenají, že produkty pocházející z rybolovu NNN mohou mít snadný přístup na filipínský trh a na trh EU. Mimoto je běžnou obchodní praxí, že ryby pocházející z plavidel plujících pod filipínskou vlajkou jsou loveny ve vodách třetích zemí a následně vyloženy ve třetích zemích za účelem dalšího zpracování, nebo přeloženy ve vodách třetích zemí a poté zaslány k dalšímu zpracování do jiné země. K mnoha transakcím, které představují riziko, proto dochází mimo filipínské vody. V souladu s článkem 94 úmluvy UNCLOS se očekává, že filipínské orgány nesou za svá plavidla plnou odpovědnost. Filipíny však nezavedly opatření, která jsou nezbytná k zajištění kontroly věrohodnosti údajů a sledovatelnosti transakcí souvisejících s činností jejich plavidel ze strany orgánů.
- (46) Filipíny přijaly administrativní nařízení v oblasti rybolovu č. 241 týkající se zavedení systému sledování plavidel na volném moři. Filipíny však nemají operativní přístup k potřebným informacím o poloze nebo činnosti některých svých plavidel, která provádějí rybolov ve vodách třetích zemí, například Papuy-Nové Guineje. To snižuje schopnost Filipín převzít plnou odpovědnost jako stát vlajky, pokud jde o správné vydávání osvědčení o úlovku. Podrobnější analýza problémů souvisejících se sledováním, kontrolou a dohledem je uvedena v oddíle 3.2.
- (47) Ačkoli pro sledovatelnost mají zásadní význam prohlášení o vykládce, aby byla zaručena kontrola, a tudíž aby nedošlo ke ztrátě přehledu o vstupech a výstupech jednotlivých společností, nejsou tato prohlášení používána u všech úlovků vyložených na Filipínách. Aby byl tento doklad naprosto spolehlivý, musí být jeho obsah (pokud jde o množství ulovených ryb a jejich druhy) zkontrolován a potvrzen nezávislým orgánem; spoléhání se na údaje poskytnuté společností, jak Filipíny činí v mnoha případech, nepostačuje. Za účelem účinného sledování rybolovných činností by vyplnění prohlášení o vykládce mělo představovat požadavek vztahující se na rybářská plavidla bez ohledu na místo vykládky úlovku, zatímco v současnosti se vyžaduje pouze v případě vykládky na Filipínách. Filipínské orgány nezavedly ucelený soubor opatření týkajících se kontrol dokladů v případě vykládky nebo překládky ve třetích zemích. Co se týká úlovků pocházejících z Papuy-Nové Guineje, Komise během své první mise na Filipínách v roce 2012 zjistila, že orgány nebyly vždy informovány o rybách, které byly vyloženy na Papui-Nové Guineji nebo přeloženy ve vodách Papuy-Nové Guineje před tím, než byly odeslány na Filipíny.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 346, 27.11.2013, s. 26.

⁽⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

- (48) Filipíny zavedly ve svých právních předpisech systém osvědčení o úlovku. Ustanovení oddílu 13 administrativního nařízení v oblasti rybolovu č. 238 týkajícího se pravidel a předpisů upravujících provádění nařízení (ES) č. 1005/2008 o systému osvědčení o úlovku zavedlo „osvědčení o potvrzení úlovku“ (CVC), které bylo administrativním nařízením v oblasti rybolovu č. 238-1 přejmenováno na „prohlášení o původu úlovku při vykládce“ (COLD). Používání COLD jako druhu prohlášení při vykládce je povinné pouze pro pravidla provádějící vykládku v určitém přístavu na Filipínách; to vylučuje uplatňování nařízení č. 238-1 na pravidla plující pod filipínskou vlajkou, která vykládají úlovky v jiných zemích, jak se pravidelně stává.
- (49) V případě obchodních rybářských pravidel je osvědčení o vykládce ryb vyplněno při vykládce a podepsáno inspektory úřadu BFAR. Problémem je, že osvědčení o vykládce obsahuje informace o plavidlech provádějících odlov i v případě, že se vykládka úlovků provede z nákladních plavidel. Inspektoři proto mohou osvědčovat vykládky ryb pocházejících z rybářských plavidel, která jsou dosud na moři, aniž by měli k dispozici jakékoli informace o jejich rybolovných činnostech. Stávající systém osvědčení o vykládce ryb rovněž nezajišťuje dostatečnou sledovatelnost, jelikož vzájemně nespojuje veškeré dostupné a relevantní informace, jako je plavidlo provádějící vykládku a zpracovatelský podnik, pro něž jsou úlovky určeny.
- (50) V případě drobného rybolovu se na moři nebo v místě vykládky neprovádějí téměř žádné kontroly; hlášení o úlovcích nepodepisují místní orgány, nýbrž je osvědčují zpracovatelské podniky při přijetí surovin. Orgány vysvětlily, že kvůli nedostatečným zdrojům je státní úředník z příslušného orgánu přítomen při vykládce jen ojedinele. V nepřítomnosti oficiálního zástupce orgánů v době vyplnění hlášení o úlovku může dojít k několika vykládkám nahlášeným u jednoho rybářského plavidla a k smíchání úlovků z registrovaných plavidel a plavidel s licenci k rybolovu s úlovky z plavidel provádějících drobný rybolov, která licenci nemají ani nejsou registrována. To představuje problém, jelikož tato hlášení jsou jedním z hlavních dokladů, které se používají při vydávání zjednodušených osvědčení o úlovku.
- (51) Úřad BFAR se spoléhá na informace, které poskytují provozovatelé zpracovatelských podniků, místo na ověření a potvrzení údajů v osvědčeních o úlovku na základě vlastního posouzení. Filipíny nevyvinuly soudržný systém kontrol za účelem přezkumu postupů společností, pokud jde o sledovatelnost. Navzdory vysokému počtu dokladů, které se vyžadují před potvrzením osvědčení o úlovku (běžného a zjednodušeného), nemůže například úřad BFAR ověřit, zda je hmotnost uvedená v osvědčení o úlovku správná, jelikož neprovádí kontroly v podnicích. Lze mít tudíž za to, že potvrzování osvědčení o úlovku je prováděno „naslepo“, a existuje reálné riziko, že úlovky pocházející z rybolovu NNN jsou směřovány na vývoz.
- (52) Při první misi Komise v roce 2012 bylo zjištěno, že neexistuje kontrola nad zpracovávaným množstvím, kdy množství získané po zpracování bylo většinou stejné jako množství před zpracováním. V případě konzervovaného tuňáka to není možné, jelikož některé části těla ryb je třeba odstranit, a může to naznačovat, že se do výroby a na vývoz případně dostávají i produkty pocházející z rybolovu NNN.
- (53) V průběhu první mise Komise v roce 2012 bylo rovněž zjištěno, že společnosti požadující osvědčení o úlovku mohou neoficiálně vydávat číslo osvědčení o úlovku, které musí tvořit řada zvláštních kódů stanovených úřadem BFAR (aby byla možná identifikace např. vývozce nebo regionu) a po sobě jdoucí pořadové číslo. Vzhledem k neexistenci databáze nebo elektronického systému nejsou tato čísla pod kontrolou, což představuje určité riziko zneužití a použití stejného čísla pro různé zásilky.
- (54) Problém související se sledovatelností zvyšuje provádění nekontrolovaných překládek na moři. Přístup produktů rybolovu na filipínský trh je možný prostřednictvím nákladních plavidel a vzhledem k nedostatkům v kontrole a sledovatelnosti vykládek, jak bylo objasněno v 49. bodě odůvodnění, existuje riziko dovozu ryb pocházejících z rybolovu NNN na Filipíny. Překládky jsou rozšířené, jelikož většinu rybolovných činností obchodního loďstva s výjimkou velkých plavidel lovcích na dlouhou lovnou šňůru, která působí v oblasti IOTC, podporují nákladní čluny, které nakládají ryby z rybářských plavidel provádějících odlov a přivázejí je do přístavu nebo do zpracovatelských zařízení.

- (55) V této souvislosti je třeba připomenout, že nedostatečná kontrola překládek oslabuje schopnost orgánů kontrolovat úlovky plavidel lovících košelkovými nevodami, a vyvolává tudíž riziko vykazování nižších úlovků. Rybolov NNN může zvýhodňovat rovněž omezená přítomnost hlídkových plavidel, omezená účast pozorovatelů na palubě (vyjma během období zákazu lovných zařízení s uzavíracím mechanismem, např. v létě) a stávající nedostatečné fungování systému sledování plavidel (VMS). Nedostatky se vyskytují i při kontrole drobného rybolovu, například omezené kontroly při vykládce a omezený dohled na moři. Systém licencí není mimoto dosud zaveden ve všech obcích.
- (56) Filipínské orgány uznaly v různých podáních nedostatky svých systémů, pokud jde o sledovatelnost. Ve svém podání ze dne 25. února předložily Filipíny nařízení o sledovatelnosti. S ohledem na sledovatelnost však Komise dosud nezaznamenala žádný patrný pokrok.
- (57) Jak bylo uvedeno v 46. až 54. bodě odůvodnění, nedostatečné kontroly osvědčení o úlovku při dovozu a zpracovatelských podniků a rovněž řada kanálů, jimiž lze ryby pořízovat, představují pro zámořské loďstvo pobídky k vývozu produktů pocházejících z rybolovu NNN společně s legálně ulovenými rybami z domácích nebo zahraničních odlovů. Omezená kontrola činností na moři (rybolov a překládka) problém dále zvyšuje, jak bude přezkoumáno v 67. až 75. bodě odůvodnění v oddíle 3.2.
- (58) Kodex chování pro zodpovědný rybolov Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) (dále jen „kodex chování FAO“) doporučuje transparentnost v právních předpisech v oblasti rybolovu i při jejich přípravě a rovněž při tvorbě příslušných politik a rozhodování a v řídicích procesech (body 6.13 resp. 7.1.9). Kodex chování stanoví zásady a normy, které se vztahují na ochranu, řízení a rozvoj veškerého rybolovu, a zahrnují mimo jiné i odlov a zpracování ryb a obchodování s rybami a produkty rybolovu, rybolovné činnosti a výzkum v odvětví rybolovu. Kodex chování FAO v bodech 11.2 a 11.3 upřesňuje, že mezinárodní obchod s rybami a produkty rybolovu nesmí ohrozit udržitelný rozvoj rybolovu, měl by být založen na transparentních opatřeních a rovněž na transparentních, jednoduchých a komplexních právních a správních předpisech a správních postupech.
- (59) Ačkoli Filipíny usilují o zřízení společného systému registrace rybářských plavidel, v současnosti existuje systém registrace plavidel u registračního orgánu (orgán pro námořní průmysl (MARINA)) a systém licencí k rybolovu. Jak bylo vyhodnoceno během první mise Komise v roce 2012, systém registrace plavidel vykazuje významné nedostatky. Existuje problém související s rozdílným počtem plavidel zaznamenaným orgánem MARINA a dvěma orgány vydávajícími licence (Ministerstvo zemědělství (BFAR)/místní samosprávné jednotky) a rovněž s neexistencí strukturované spolupráce mezi těmito subjekty. Po misi Komise uzavřely úřad BFAR a orgán MARINA memorandum o porozumění týkající se vzájemné spolupráce. Příslušnými místními samosprávnými jednotkami není zaregistrován vysoký počet malých plavidel provádějících rybolovné činnosti v místních vodách (tento počet se odhaduje až na 50 %), což ztěžuje jejich kontrolu. Během svých misí Komise zjistila, že se vyskytují nedostatky rovněž ve správě licencí k rybolovu, jelikož čísla vydaných licencí a údaje zaznamenané orgány jsou neúplné.
- (60) Podmínky registrace plavidel by měly být spojeny s licencemi k rybolovu, jak je stanoveno v článku 40 plánu IPOA NNN, a měly by být jednoznačné, transparentní a veřejně dostupné. Na Filipínách však byl zjištěn velký rozdíl mezi počty zaregistrovaných obchodních rybářských plavidel a plavidel, kterým byla v zemi udělena licence. Podle orgánu MARINA bylo v roce 2010 zaregistrováno pouze 3 700 rybářských plavidel včetně člunů pro drobný rybolov, ačkoli v roce 2011 mělo licenci téměř 8 000 obchodních rybářských plavidel. Databáze, kterou spravuje orgán MARINA, není proto aktualizována, jelikož existuje více rybářských plavidel s licencí než zaregistrovaných plavidel, což ve skutečnosti není možné. Zahrnutí člunů pro drobný rybolov a obchodních plavidel do téže databáze není vhodné, jelikož místní samosprávné jednotky nezasílají pravidelně přesné údaje. Celkový počet není proto správný. To vede k závěru, že registr není aktuální.

- (61) Různé typy rybářských plavidel (provozujících místní rybolov a obchodní rybolov s dalším rozdělením na malá, střední a velká plavidla) a různé druhy licencí k rybolovu (licence vydávané úřadem BFAR obchodním rybářským plavidlům a licence vydávané libovolně místními samosprávnými jednotkami plavidlům pro drobný rybolov) a výsledná složitost systému licencí narušují možnost sledovat rybolovné činnosti a snahy o sledování, kontrolu a dohled. Nedostatek spolehlivých a úplných informací o registraci plavidel a o licencích přímo ovlivňuje možnost vydávat správná osvědčení o úlovku.
- (62) Při zjištěné nedostatečné sledovatelnosti a nedostatku informací, které mají filipínské orgány k dispozici s ohledem na vyložené ryby, nemohou tyto orgány zajistit, aby produkty rybolovu, které přicházejí na Filipíny nebo do zpracovatelských podniků nacházejících se na Filipínách, nepocházely z rybolovu NNN, jak je uvedeno v 43. až 56. bodě odůvodnění.
- (63) Vzhledem k situaci uvedené v tomto oddíle rozhodnutí a na základě všech skutečností zjištěných Komisí a všech prohlášení vydaných dotyčnou zemí lze v souladu s čl. 31 odst. 3 a odst. 4 písm. b) nařízení o rybolovu NNN určit, že Filipíny neplní povinnosti, které jim jsou uloženy v rámci mezinárodního práva jako pobřežnímu státu a státu trhu, pokud jde o zamezení přístupu produktů rybolovu pocházejících z rybolovu NNN na jejich trh.

3.2. **Nedostatečná spolupráce a nepřijetí donucovacích opatření (čl. 31 odst. 5 písm. a), b), c) a d) nařízení o rybolovu NNN)**

- (64) Komise nejprve zkoumala, zda filipínské orgány účinně spolupracují s Komisí a zda reagují na žádosti Komise o šetření, poskytují zpětnou vazbu nebo zajišťují další postup týkající se rybolovu NNN a souvisejících činností.
- (65) Filipínské orgány podílející se na zavádění systému osvědčení o úlovku podle nařízení EU o rybolovu NNN obecně spolupracují a reagují na žádosti o informace nebo ověření a poskytují zpětnou vazbu ohledně těchto žádostí, spolehlivost jejich odpovědí však snižuje nedostatečnou transparentnost a malá či žádná možnost zajistit sledovatelnost produktů rybolovu, jak bylo uvedeno v oddíle 3.1 rozhodnutí.
- (66) Za druhé, v rámci celkového hodnocení plnění povinností Filipín jakožto státu vlajky, státu přístavu a pobřežního státu Komise rovněž zkoumala, zda Filipíny spolupracují v boji proti rybolovu NNN s ostatními státy vlajky.
- (67) Jak je uvedeno v 46. bodě odůvodnění, Filipíny nemají přístup k potřebným informacím o poloze nebo činnosti jejich plavidel, která působí ve vodách třetích zemí, jako je Papua-Nová Guinea. Poněvadž spolupráce není přiměřená, Filipíny i nadále umožňují, aby plavidla plující pod jejich vlajkou prováděla rybolov ve vodách třetích zemí, a nemohou tudíž převzít plně odpovědnost jako stát vlajky, pokud jde o činnost jejich plavidel mimo filipínské vody a věrohodnost informací při potvrzování osvědčení o úlovku.
- (68) Za třetí, k úkolům státu vlajky patří povinnost účinně uplatňovat svou jurisdikci a kontrolu nad plavidly plujícími pod jeho vlajkou týkající se správních, technických a sociálních záležitostí, jak je stanoveno v článku 94 úmluvy UNCLOS a v plánu IPOA NNN. V bodě 24 plánu IPOA NNN je doporučeno, aby státy vlajky zajistily komplexní a účinné sledování, kontrolu a dohled nad rybolovem přes místo vykládky až k místu konečného určení, a to včetně zavedení systému sledování plavidel (VMS) v souladu s příslušnými vnitrostátními, regionálními a mezinárodními normami. To zahrnuje požadavek, aby plavidla v jurisdikci daného státu měla na palubě VMS. Znamená to rovněž povinnost předkládat pravidelně informace z lodního deníku týkající se úlovků, Komise však při první misi v lednu 2012 zjistila, že k tomu na Filipínách dochází pouze při prodlužování platnosti licencí, což se děje co tři roky. Jak bude přezkoumáno níže, Filipíny tuto povinnost podle úmluvy UNCLOS neplní a neberou v potaz doporučení uvedené v plánu IPOA NNN, zejména co se týká kontroly nad jejich loďstvem a přijatých a prováděných opatření v oblasti sledování, kontroly a dohledu.

- (69) Problémy Filipín při kontrole jejich loďstva jsou částečně způsobeny nedostatečnou správní kapacitou, jelikož velikost jejich rybářského loďstva přesahuje jejich schopnost plavidla kontrolovat. Komise zjistila významnou nerovnováhu mezi správními kapacitami Filipín v oblasti sledování a kontroly rybolovných činností plavidel působících v jejich vodách a počtem zaregistrovaných plavidel/vydaných licencí k rybolovu (přibližně 9 300 obchodních rybářských plavidel a okolo 470 000 člunů „banca“). Tato situace potvrzuje, že v porovnání s rozsahem rybolovné činnosti ve vodách ve filipínské jurisdikci nemají Filipíny dostatečnou kapacitu k vymáhání právních předpisů, a to navzdory předpokládanému zvýšení lidských a rozpočtových zdrojů v roce 2014. Komise se domnívá, že tyto nedostatečné prostředky pro zásahy na moři ohrožují všechny snahy o vymáhání právních předpisů.
- (70) V roce 2012 přijaly Filipíny „administrativní nařízení v oblasti rybolovu č. 241 týkající se zavedení systému sledování plavidel na volném moři“. Toto nařízení vyžaduje, aby se VMS používal u všech obchodních rybářských plavidel s licenci plujících pod filipínskou vlajkou, kterým úřad BFAR povolil provádění činnosti na volném moři, a rovněž u rybářských plavidel, která mají právo na přístup k rybolovu ve výlučných ekonomických zónách jiných zemí. Jak je stanoveno v nařízení, požadavek týkající se VMS se bude vztahovat nejprve na všechna plavidla plující pod filipínskou vlajkou, která jsou oprávněna lovit tuňáky na volném moři nebo která mají právo na přístup k rybolovu ve výlučných ekonomických zónách jiných zemí. Poté bude po budoucích konzultacích se zúčastněnými stranami stanoven časový harmonogram pro uplatňování požadavku týkajícího se VMS na ostatní rybářská plavidla/lovná zařízení provádějící rybolov ve všech ostatních rybolovných oblastech, pokud ostatní právní předpisy a stávající administrativní nařízení v oblasti rybolovu nestanoví jinak. Dosud zjištěné skutečnosti prokazují, že navzdory existujícím pravidlům splnily Filipíny povinnosti týkající se VMS pouze částečně.
- (71) Jak Filipíny popsaly v národním akčním plánu proti rybolovu NNN (NPOA NNN), který byl předložen Komisi, VMS se používá u rybářských plavidel plujících pod filipínskou vlajkou, která provádějí činnost v oblasti č. 1 na volném moři a v lovištích v jurisdikci jiných regionálních organizací pro řízení rybolovu. Na základě administrativního nařízení v oblasti rybolovu č. 241 musí všechna rybářská plavidla plující pod filipínskou vlajkou, která provádějí činnost na volném moři, instalovat transpondéry VMS. Filipíny však nepředložily Komisi žádné informace o svých záměrech a plánech týkajících se postupného rozšiřování VMS s cílem zahrnout rybářská plavidla, která provádějí činnost ve výlučné ekonomické zóně Filipín, jak vyžaduje článek 94 úmluvy UNCLOS a článek 24 plánu IPOA NNN, aby bylo zajištěno komplexní a účinné sledování, kontrola a dohled nad rybolovem.
- (72) V průběhu první mise Komise na Filipínách v roce 2012 Komise zjistila, že se středisko pro sledování rybolovu nachází teprve ve fázi rozvoje/pilotního zavádění. Filipínské středisko pro sledování rybolovu nemělo k dispozici rovněž údaje z funkčního VMS, zejména v případě plavidel plujících pod filipínskou vlajkou, která provádějí činnost ve vodách Papuy-Nové Guineje. U řady plavidel není mimoto vybavení VMS povinné. Počet plavidel, která skutečně hlásí údaje filipínským orgánům, je zanedbatelný. Podle informací získaných během mise v roce 2012 měly filipínské orgány jen u 53 z celkem 613 plavidel plujících pod filipínskou vlajkou, která byla v té době zaregistrována u WCPFC, přístup k údajům z VMS „pouze pro čtení“. Toto právo na přístup pouze pro čtení v praxi znamená snímek obrazovky s informacemi o plavidlech, která vplouvají do mezinárodních vod v oblasti úmluvy WCPFC nebo která se v těchto vodách nacházejí, a nikoli o skutečné poloze plavidla. Oznameny byly rovněž problémy s ohledem na pokrytí VMS u rybářských plavidel působících v oblastech ICCAT a IOTC. Ve svém podání ze dne 15. května 2014 Filipíny informovaly, že příslušný orgán v současnosti získává od orgánů Papuy-Nové Guineje údaje o poloze z VMS pouze o některých filipínských plavidlech provádějících odlov. Na základě informací poskytnutých Filipínami navíc nedostávají údaje z VMS o nákladních plavidlech, která ve vodách Papuy-Nové Guineje operují společně s plavidly provádějícími odlov.
- (73) Filipínské orgány mimoto nemají úplný přehled o svých plavidlech nebo o plavidlech třetích zemí, která zřejmě provozují rybolov v jejich výlučné ekonomické zóně.
- (74) Příslušné orgány nemají navíc informace o intenzitě rybolovu prováděného filipínskými plavidly ve vodách Papuy-Nové Guineje.
- (75) Ze všech výše uvedených důvodů nedodrží Filipíny ustanovení článku 94 úmluvy UNCLOS. Tyto provozní nedostatky nejsou mimoto v souladu s bodem 24 plánu IPOA NNN.

- (76) Za čtvrté, co se týká účinných donucovacích opatření, v bodě 21 plánu IPOA NNN se státním doporučuje, aby zajistily dostatečně přísné sankce za rybolov NNN prováděný plavidly, aby účinně předcházely rybolovu NNN, potíraly a odstraňovaly jej a připravovaly pachatele o výhody plynoucí z tohoto rybolovu. Jak bude posouzeno níže, Filipíny nemají příslušný právní rámec ani kontrolu nad svým loďstvem a vodami, které jsou nezbytné k přiměřenému postihování pachatelů.
- (77) Na základě informací získaných během misí Komise bylo rovněž zjištěno, že s ohledem na rybolov NNN neexistuje dostatečný systém sankcí a že tyto sankce nejsou účinné při zajišťování dodržování pravidel, neodrazují od jejich porušování kdekoli na světě a nepřipravují pachatele o výhody plynoucí z jejich nezákonných činností.
- (78) Co se týká donucovacích opatření zavedených Filipínami, mise, které Komise uskutečnila, ukázaly, že je nutné revidovat použitelné sankce za porušení pravidel, jak jsou stanoveny v republikovém zákoně 8550 neboli filipínském zákoně o rybolovu z roku 1998 (RA 8550), což je hlavní právní předpis, který v současnosti v zemi platí.
- (79) Filipínské orgány ve svých podáních připustily, že nemají zaveden systém odrazujících sankcí. Stávající úroveň sankcí je zastaralá a není úměrná závažnosti možných porušení pravidel, potenciálnímu dopadu tohoto porušování na zdroje a možné výhodě plynoucí pachatelům z takovýchto nezákonných činností. Za zničení korálového útesu na pobřeží Cotabata, jehož hodnota se odhaduje na 11,5 miliardy EUR, by byla pachateli například uložena pokuta jen ve výši 2 000 PhP (přibližně 32 EUR) až 20 000 PhP (přibližně 320 EUR).
- (80) Po misích Komise v roce 2012 předložily filipínské orgány návrh novely filipínského zákona o rybolovu z roku 1998. Navrhované pokuty jsou sice vyšší, než jak je stanoveno v zákoně, který je závazný v současnosti, zdá se však, že stále nejsou dostatečně přísné, aby účinně připravovaly pachatele o výhody plynoucí z rybolovu NNN. Podle návrhu činí například pokuta za lovné zařízení ničící korálové útesy a jiná mořská stanoviště, což je jedna z nejvyšších pokut předpokládaných v tomto návrhu, trojnásobek hodnoty ryb ulovených při této rybolovné činnosti, nebo dva miliony PhP (přibližně 35 000 EUR), podle toho, která částka je vyšší. Vzhledem k vysoké ekonomické hodnotě korálových útesů, jak je popsáno v 79. bodě odůvodnění, to zjevně není dostatečné. Návrh byl předložen v Senátu a ve Sněmovně reprezentantů, dosud však nebyl přijat, a není proto právně závazný. Filipínské orgány neposkytly jasný časový harmonogram přijetí a zavedení tohoto návrhu.
- (81) Stávající právní předpisy navíc neobsahují definici rybolovu NNN, ustanovení o závažném porušení pravidel nebo zvláštní sankce uložené recidivistům. Nový návrh předpokládá definici rybolovu NNN a zabývá se recidivou. Nezahrnuje však systematicky doprovodná správní opatření. Ačkoli návrh, který Filipíny předložily, rozšiřuje oblast působnosti zákona o rybolovu z roku 1998 na činy spáchané na volném moři nebo ve vodách třetích zemí, stávající platné právní předpisy se vztahují pouze na vody v jurisdikci Filipín. V současnosti proto nemají filipínské orgány žádný právní základ pro ukládání sankcí za rybolov NNN prováděný plavidly, která plují pod jejich vlajkou a provádějí činnost mimo vnitrostátní jurisdikci.
- (82) Sankce ve své stávající podobě nejsou proto komplexní a dostatečně přísné, aby plnily odrazující funkci. Výše pokut není přiměřená, aby tyto sankce zajišťovaly dodržování pravidel, odrazovaly od jejich porušování kdekoli na světě a připravovaly pachatele o výhody plynoucí z jejich nezákonných činností, jak se vyžaduje v čl. 25 odst. 7 úmluvy WCPFC. Možnost uložení sankcí a přijetí účinných opatření v návaznosti na porušení pravidel je mimoto dále narušena nedostatečnou srozumitelností a transparentností právních předpisů a postupů, zejména ve vztahu k registraci plavidel a vydávání licencí, sledovatelnosti a spolehlivosti informací a údajům týkajícím se vykládky a ulovků (jak je uvedeno v 45. až 62. bodě odůvodnění) a rovněž ve vztahu k zachování a řízení zdrojů (jak bude popsáno ve 100. až 102. bodě odůvodnění). Tato situace velmi ztěžuje účinné vymáhání právních předpisů a zjištění porušení pravidel v souvislosti s rybolovem NNN. Jednání Filipín s ohledem na účinná donucovací opatření není v souladu s jejich povinnostmi podle článku 94 úmluvy UNCLOS ani v souladu s doporučeními uvedenými v bodě 21 plánu IPOA NNN.

- (83) Podle článků 63 a 64 úmluvy UNCLOS musí pobřežní státy a státy vlajky spolupracovat s ohledem na tažné a vysoce stěhovavé druhy ryb. V bodě 7.1.3 kodexu chování FAO se mimoto doporučuje, aby státy využívající tažné a vysoce stěhovavé rybí populace uzavřely dvoustrannou dohodu o organizačních opatřeních s cílem zaručit účinnou spolupráci, aby bylo zajištěno účinné zachování a řízení zdrojů. To je blíže upřesněno v bodech 28 a 51 plánu IPOA NNN, v nichž jsou stanoveny podrobné postupy pro přímou spolupráci mezi státy, včetně výměny údajů nebo informací, které mají pobřežní státy k dispozici. Uplatňování těchto ustanovení je narušeno tím, že mezi Filipínami a Papuou-Novou Guineou nedochází k sdílení informací, které by umožňovalo křížovou kontrolu údajů, jež je nezbytná k potvrzování osvědčení o úlovku.
- (84) V tomto ohledu čl. 25 odst. 10 úmluvy WCPFC⁽⁷⁾ stanoví, že každý člen této komise [Komise pro rybolov v západním a středním Tichém oceánu] musí v případě, má-li přiměřené důvody domnívat se, že se rybářské plavidlo plující pod vlajkou jiného státu podílí na činnosti, která narušuje účinnost opatření pro zachování a řízení zdrojů, jež byla přijata pro oblast úmluvy, upozornit na tuto skutečnost dotýčný stát vlajky. Papua-Nová Guinea a Filipíny však vzájemně nespolupracují při výměně údajů z VMS, což se považuje za nanejvýš důležité za účelem dodržování opatření pro zachování a řízení zdrojů ze strany plavidel. To má nepříznivý dopad na uplatňování tohoto ustanovení.
- (85) Pokud jde o historii, povahu, okolnosti, rozsah a závažnost projevů posuzovaného rybolovu NNN, schopnost posoudit tyto aspekty je ohrožena rovněž popsanou nedostatečnou jasností a transparentností. V důsledku těchto nedostatků nelze spolehlivě zjistit možný rozměr činností souvisejících s rybolovem NNN. Obecně se však uznává, že nedostatečná transparentnost spolu s nemožností provést účinné kontroly podporuje protiprávní jednání.
- (86) Pokud jde o stávající možnosti filipínských orgánů, je třeba uvést, že podle ukazatele lidského rozvoje zavedeného Organizací spojených národů⁽⁸⁾ jsou Filipíny považovány za zemi na středním stupni lidského rozvoje (114. místo ze 186 zemí v roce 2012). Potvrzuje to i příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci⁽⁹⁾, kde jsou Filipíny uvedeny v kategorii zemí a území s nižšími středními příjmy, a rovněž informace Výboru pro rozvojovou pomoc OECD ze dne 1. ledna 2013 pro zprávu za rok 2012⁽¹⁰⁾. V tomto ohledu lze omezení finanční a správní kapacity příslušných orgánů považovat za faktor, který oslabuje schopnost Filipín plnit jejich povinnosti týkající se spolupráce a vymáhání právních předpisů.
- (87) Je však třeba vzít v úvahu skutečnost, že správní kapacita Filipín je trvale posilována prostřednictvím finanční a technické pomoci Unie. Unie financovala na Filipínách v roce 2011 zvláštní opatření týkající se technické pomoci pro boj proti rybolovu NNN⁽¹¹⁾. Ve dnech 22. až 26. července 2013 mimoto Komise uspořádala s pomocí Evropské agentury pro kontrolu rybolovu a na žádost filipínských orgánů v Manile seminář věnovaný budování kapacit, který se zaměřil na opatření státu přístavu a analýzu rizik.
- (88) Bez ohledu na analýzu uvedenou v 86. a 87. bodě odůvodnění se rovněž podotýká, že podle informací získaných při misích, které se uskutečnily v roce 2012, se nelze domnívat, že by filipínské orgány neměly finanční zdroje, nýbrž jim chybí spíše nezbytné právní a správní prostředí k zajištění účinného a účelného plnění jejich povinností.

⁽⁷⁾ Úmluva o zachování a řízení vysoce stěhovavých rybích populací v západním a středním Tichém oceánu, která byla přijata v Honolulu dne 5. září 2000 (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

⁽⁸⁾ Informace získané na adrese <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽¹⁰⁾ Seznam příjemců oficiální rozvojové pomoci vypracovaný Výborem pro rozvojovou pomoc (<http://www.oecd.org/dac/stats/dac-list-of-recipient-countries.htm>)

⁽¹¹⁾ Pomoc rozvojovým zemím při provádění nařízení (ES) č. 1005/2008 o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (89) Vzhledem k situaci uvedené v tomto oddíle rozhodnutí a na základě všech skutečností zjištěných Komisí a všech prohlášení vydaných dotyčnou zemí lze v souladu s čl. 31 odst. 3 a odst. 5 písm. a), b), c) a d) nařízení o rybolovu NNN určit, že Filipíny neplní povinnosti, které jim jsou uloženy v rámci mezinárodního práva jako pobřežnímu státu a státu trhu, pokud jde o spolupráci a vymáhání právních předpisů.

3.3. Nedodržování mezinárodních pravidel (čl. 31 odst. 6 nařízení o rybolovu NNN)

- (90) Filipíny ratifikovaly úmluvu UNCLOS. Filipíny jsou smluvní stranou ICCAT, IOTC a WCPFC a rovněž spolupracujícím nečlenem CCSBT.
- (91) Komise nejprve analyzovala všechny důležité informace týkající se statusu Filipín jakožto smluvního člena IOTC a WCPFC.
- (92) Ve zprávě IOTC o plnění závazků v případě Filipín, kterou vydal výbor pro plnění závazků na svém zasedání v roce 2012⁽¹²⁾, bylo uvedeno, že Filipíny do svých vnitrostátních právních předpisů nezačlenily opatření IOTC pro zachování a řízení zdrojů týkající se mořských želv a liškounů (usnesení 10/6 a 10/12 týkající se mořských ptáků a liškounů). Dále bylo uvedeno, že Filipíny neplní zcela požadavky IOTC týkající se poskytování údajů, zejména údajů o velikosti a četnosti, jež byly nahlášeny pouze částečně. Výbor Filipíny vyzval, aby dále zlepšily sběr a poskytování údajů (usnesení 10/02 o minimálních požadavcích na podávání zpráv). Filipíny nenahlásily seznam aktivních plavidel pro rok 2011 (usnesení 10/08 o seznamu aktivních plavidel). Neposkytly rovněž zprávy pozorovatelů (usnesení 11/04 o regionálním programu pozorovatelů). Obavy výboru v souvislosti s úrovní plnění závazků ze strany Filipín sdělil této zemi předseda IOTC v dopise ze dne 22. března 2011, a to s ohledem na úroveň provádění opatření IOTC pro zachování a řízení zdrojů, jež výbor pro plnění závazků určil na svém 8. zasedání v roce 2011.
- (93) Podle informací získaných ze zprávy IOTC o plnění závazků předložené dne 10. března 2012⁽¹³⁾ neplnily Filipíny své povinnosti týkající se podávání zpráv, konkrétně: usnesení 09/02 týkající se plánu rozvoje loďstva – nepředloženo; usnesení 07/02 o seznamu oprávněných plavidel o celkové délce 24 m nebo více – některé povinné informace chybějí, nebo neodpovídají standardům IOTC. Co se týká VMS, Filipíny nespĺnily usnesení 10/01 a usnesení 06/03, jelikož ve zprávě o provádění nebyly uvedeny informace o souhrnných záznamech VMS a zpráva VMS o pokroku a provádění. Filipíny nespĺnily rovněž usnesení 10/12 o zákazu vztahujícím se na všechny druhy liškounů čeledi *Alopiidae* a usnesení 10/06 týkající se zprávy o mořských ptácích a provádění zmírňujících opatření jižně od 25° jižní šířky, jelikož neposkytly požadované informace. Co se týká pozorovatelů, Filipíny nespĺnily usnesení 11/04: neposkytly informace o úrovni účasti ani zprávy pozorovatelů. Filipíny nespĺnily ani usnesení 01/06 o programu statistické dokumentace, jelikož nepředložily výroční zprávu.
- (94) Ve zprávě IOTC o plnění závazků v případě Filipín předložené dne 2. dubna 2013⁽¹⁴⁾ výbor pro plnění závazků uvedl, že obavy ohledně plnění závazků ze strany Filipín uvedené ve zprávě o plnění závazků z roku 2012 sdělil předseda IOTC Filipínám v dopise ze dne 26. dubna 2012. Po přezkoumání zprávy o plnění závazků v případě Filipín z roku 2013 určil výbor pro plnění závazků závažné problémy týkající se neplnění povinností. Filipíny neprovedly do svých vnitrostátních právních předpisů zákaz týkající velkých unášených sítí v souladu s usnesením 12/11. Filipíny nezavedly program pozorovatelů, jak vyžaduje usnesení 11/04. Nepředložily povinnou zprávu o překládkách na moři, jak se vyžaduje v usnesení 12/05. Filipíny neposkytly rovněž povinnou zprávu VMS o pokroku a provádění v souladu s usnesením 06/03. Filipíny nepředložily taktéž povinnou zprávu o srovnání vývozu a dovozu, jak vyžaduje usnesení 01/06.

⁽¹²⁾ Zpráva IOTC o plnění závazků v případě Filipín vydaná výborem pro plnění závazků na 9. zasedání, zpráva předložená dne 10. března 2012, IOTC-2012-CoC09-CR22; CoC09-IR22.

⁽¹³⁾ Zpráva IOTC o plnění závazků ze dne 10.3.2012, IOTC-2012-CoC09-CR22_Rev2[E].

⁽¹⁴⁾ Zpráva IOTC o plnění závazků ze dne 2.4.2013, IOTC-2013-CoC10-CR22[E].

- (95) Podle informací získaných ze zprávy IOTC o plnění závazků předložené dne 2. dubna 2013 Filipíny mimoto nesplnily nebo splnily pouze částečně usnesení 10/08 o seznamu aktivních plavidel a usnesení 07/02 o seznamu oprávněných plavidel o celkové délce 24 m nebo více kvůli vynechání povinných informací, jako je vlastník, cílové druhy, hrubá prostornost, povolené období, domovský přístav. Co se týká VMS, Filipíny podobně jako v předchozích letech nesplnily usnesení 06/03 a usnesení 12/13, jelikož ve zprávě o provádění nebyly uvedeny informace o souhrnných záznamech VMS a jeho zavádění. Filipíny splnily pouze částečně povinné statistické požadavky vyplývající z usnesení 10/02. Filipíny nesplnily rovněž usnesení 12/05 o překládkách na moři, jelikož neposkytly požadované povinné informace. Co se týká pozorovatelů, Filipíny nesplnily nebo splnily pouze částečně usnesení 11/04; požadované informace o přítomnosti pozorovatelů neposkytly Filipíny zejména z toho důvodu, že Indický oceán je vysoce rizikovou oblastí, a nepředložily povinné zprávy pozorovatelů ani výroční zprávu.
- (96) Některé výše zmíněné problémy představují kromě porušení pravidel regionálních organizací pro řízení rybolovu i porušení obecných závazků podle úmluvy UNCLOS, jak bude přezkoumáno níže.
- (97) Neprovedení zákazu týkajícího se velkých unášených sítí do vnitrostátních právních předpisů v souladu s usnesením IOTC 12/11, jak je popsáno v 94. bodě odůvodnění, oslabuje schopnost Filipín plnit povinnosti podle článku 118 úmluvy UNCLOS, který státním ukládá povinnost spolupracovat při zachování a hospodaření s živými zdroji v oblastech volného moře.
- (98) Jak je popsáno 93. až 97. bodě odůvodnění, Filipíny nesplnily požadavky týkající se evidence a včasného podávání zpráv IOTC. Filipíny neposkytly IOTC zejména statistické údaje, plán rozvoje loďstva, zprávy a záznamy VMS, zprávy pozorovatelů a zprávy o překládkách. Tyto nedostatky nejsou v souladu s čl. 119 odst. 2 úmluvy UNCLOS, v němž je stanoveno, že dostupné vědecké informace, statistiky o odlovu a intenzitě rybolovu a jiné údaje týkající se zachovávání rybích populací budou na pravidelném základě poskytovány a vyměňovány prostřednictvím příslušných podoblastních, oblastních a univerzálních mezinárodních organizací.
- (99) Nepředložení zpráv o souhrnných záznamech VMS a zprávě VMS určených IOTC a rovněž obecný problém filipínských orgánů v souvislosti s přijímáním signálu z VMS v případě plavidel plujících pod filipínskou vlajkou, která provádějí rybolov ve vodách třetích zemí, nejsou v souladu s čl. 62 odst. 4 písm. e) úmluvy UNCLOS, pokud jde o požadavek vyžádat si od rybářských plavidel hlášení o poloze z VMS. Tento nedostatek není v souladu rovněž s bodem 24 odst. 3 plánu IPOA NNN, který stanoví, že by státy měly zajistit komplexní a účinné sledování, kontrolu a dohled nad rybolovem přes místo vykládky až k místu konečného určení, a to včetně zavedení VMS v souladu s příslušnými vnitrostátními, regionálními a mezinárodními normami, včetně požadavku, aby všechna plavidla v jejich jurisdikci byla vybavena VMS.
- (100) Podle čl. 62 odst. 1 úmluvy UNCLOS a příslušných pravidel v úmluvě WCPFC (zejména článků 2, 5, 7, 8) existuje jednoznačná povinnost pobřežního státu přijmout opatření, která jsou slučitelná s opatřeními uplatňovanými v regionu a na volném moři, s cílem zajistit dlouhodobou udržitelnost tažných a vysoce stěhovavých rybích populací a podporovat cíl spočívající v jejich optimálním využití. V rozporu se zmíněným ustanovením úmluvy UNCLOS stanoví filipínský právní rámec pouze omezená opatření pro zachování a řízení zdrojů pro veškeré vody v jejich vnitrostátní jurisdikci. Tato opatření nejsou v souladu s filipínskými povinnostmi podle mezinárodního práva a pravidel regionálních organizací pro řízení rybolovu.
- (101) Zejména platí, že na vody v jurisdikci Filipín se odkazuje jako na teritoriální vody, souostrovní vody a výlučnou ekonomickou zónu. Podle článku 3 úmluvy WCPFC zahrnuje oblast působnosti WCPFC v zásadě veškeré vody Tichého oceánu (vymezené na jihu a východě stanovenými hranicemi), včetně vod v jurisdikci Filipín. Jelikož se Filipíny domnívají, že se na vody v jejich jurisdikci nevztahují plně pravidla WCPFC, není zcela jasné, jaké údaje jsou shromažďovány a předávány WCPFC; to nezahrnuje posouzení všech filipínských rybolovných oblastí. Filipíny tím, že považují své souostrovní vody za vody, na něž se oblast působnosti opatření WCPFC nevztahuje, tato opatření porušují.

- (102) Jak bylo zjištěno při první misi Komise v roce 2012, existuje jen několik málo opatření pro zachování zdrojů a většina z nich má velmi omezené účinky. Není jasná rovněž úloha místních samospráv při zavádění opatření pro zachování zdrojů v místních vodách. Na Filipínách existuje 915 místních samospráv; zdá se, že tyto samosprávy jednají nezávisle na úřadu BFAR, který jim nemůže nařídit politiky a pravidla týkající se záležitostí, jež jsou v jejich jurisdikcích, tj. místních vod.
- (103) Tato situace vede k nedostatečné jasnosti a transparentnosti, což společně s nedostatečnou transparentností filipínských právních předpisů a postupů ve vztahu k registraci rybářských plavidel a vydávání licencí těmto plavidlům, jak je uvedeno v oddílech 3.1 a 3.2 tohoto rozhodnutí, ohrožuje a narušuje možnost účelného provádění účinných opatření pro zachování a řízení rybolovných zdrojů na Filipínách.
- (104) Co se týká uplatňování mezinárodních nástrojů, Filipíny nejednají v souladu s doporučeními uvedenými v bodě 10 plánu IPOA NNN, v němž je státům doporučeno, aby přednostně ratifikovaly či přijaly dohodu UNFSA nebo k této dohodě přistoupily. Komise se domnívá, že v případě Filipín, které mají značný počet rybářských plavidel podílejících se na rybolovných činnostech, jež se týkají vysoce stěhovavých druhů (především tuňák v oblasti ICCAT, IOTC a WCPFC), má toto doporučení obzvláštní význam.
- (105) Vzhledem k situaci uvedené v tomto oddíle rozhodnutí a na základě všech skutečností zjištěných Komisí a všech prohlášení vydaných dotyčnou zemí lze v souladu s čl. 31 odst. 3 a 6 nařízení o rybolovu NNN určit, že Filipíny neplní povinnosti, které jim jsou v rámci mezinárodního práva uloženy v souvislosti s dodržováním mezinárodních pravidel, předpisů a opatření pro zachování a řízení zdrojů.

3.4. Zvláštní omezení rozvojových zemí

- (106) Připomíná se, že podle ukazatele lidského rozvoje zavedeného Organizací spojených národů⁽¹⁵⁾ jsou Filipíny považovány za zemi na středním stupni lidského rozvoje (114. místo ze 186 zemí v roce 2012). Potvrzuje to i příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006⁽¹⁶⁾, kde jsou Filipíny uvedeny v kategorii zemí a území s nižšími středními příjmy, a rovněž informace Výboru pro rozvojovou pomoc OECD ze dne 1. ledna 2013 pro zprávu za rok 2012⁽¹⁷⁾.
- (107) Je třeba uvést, že Komise přijala v souladu s článkem 20 nařízení o rybolovu NNN oznámení Filipín jako státu vlajky dne 15. ledna 2010. Filipíny na základě čl. 20 odst. 1 nařízení o rybolovu NNN potvrdily, že mají zavedeny vnitrostátní opatření pro provádění, kontrolu a vymáhání právních a správních předpisů a opatření pro zachování a řízení zdrojů, jež musí jejich rybářská plavidla dodržovat.
- (108) Komise Filipíny informovala o různých nedostacích, které zjistila v průběhu první mise, jež se uskutečnila v lednu 2012. O několik měsíců později Komise při druhé misi v červnu 2012 zjistila, že se situace nezměnila. Komise se snažila dosáhnout spolupráce s filipínskými orgány a pokroku v nápravných opatřeních týkajících se zjištěných nedostatků. Filipíny nepodnikly dostatečné nápravné kroky a nezaznamenaly pozitivní vývoj při nápravě zjištěných nedostatků.
- (109) Je třeba rovněž uvést, že Unie financovala na Filipínách v roce 2011 zvláštní opatření týkající se technické pomoci pro boj proti rybolovu NNN⁽¹⁸⁾.
- (110) Ve dnech 22. až 26. července 2013 mimoto Komise uspořádala s pomocí Evropské agentury pro kontrolu rybolovu a na žádost filipínských orgánů v Manile seminář věnovaný budování kapacit, který se zaměřil na opatření státu přístavu a analýzu rizik.

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 8.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽¹⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 10.

⁽¹⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 11.

- (111) Komise vzala v úvahu rozvojová omezení Filipín a od roku 2012 poskytla Filipínám dostatečný čas, aby zavedly opatření, a uceleně, účinně a bez škodlivých účinků tak napravily nedodržování povinností podle mezinárodního práva.
- (112) Vzhledem k situaci uvedené v tomto oddíle rozhodnutí a na základě všech skutečností zjištěných Komisí a všech prohlášení vydaných dotyčnou zemí bylo možné v souladu s čl. 31 odst. 7 nařízení o rybolovu NNN určit, že rozvojový status filipínského řízení rybolovu může být narušen stupněm jejich celkového rozvoje. Nicméně s ohledem na povahu zjištěných nedostatků Filipín, pomoc poskytnutou Uníí a kroky přijaté za účelem nápravy situace nebylo možno nalézt žádné podpůrné důkazy, které by dokládaly, že neplnění povinností, které jsou Filipínám uloženy podle mezinárodního práva, je důsledkem nedostatečného rozvoje. Stupeň rozvoje Filipín nemůže omluvit ani ospravedlnit celkovou výkonnost Filipín jako státu vlajky a pobřežního státu, pokud jde o rybolov a o nedostatečné kroky k předcházení, potírání a odstranění rybolovu NNN a k zajištění účinného sledování, kontroly a dohledu nad rybolovnými činnostmi ve vodách v jejich jurisdikci.
- (113) Vzhledem k situaci uvedené v tomto oddíle rozhodnutí a na základě všech skutečností zjištěných Komisí a všech prohlášení vydaných dotyčnou zemí lze v souladu s čl. 31 odst. 7 nařízení o rybolovu NNN určit, že rozvojový status a celková výkonnost Filipín v oblasti rybolovu nejsou narušeny stupněm jejich rozvoje.

4. ZÁVĚR TÝKAJÍCÍ SE MOŽNOSTI URČENÍ NESPOLUPRACUJÍCÍCH TŘETÍCH ZEMÍ

- (114) Vzhledem k výše vyvozeným závěrům ohledně skutečnosti, že Filipíny neplní své povinnosti, které jim jakožto státu vlajky, státu přístavu, pobřežnímu státu nebo státu trhu ukládá mezinárodní právo, a nepřijaly příslušná opatření pro předcházení, potírání a odstranění rybolovu NNN, by Filipínám mělo být v souladu s článkem 32 nařízení o rybolovu NNN oznámeno, že mohou být určeny jako třetí země, kterou Komise považuje za nespolutracující třetí zemi v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu.
- (115) V souladu s čl. 32 odst. 1 nařízení o rybolovu NNN by Komise měla Filipínám oznámit, že mohou být určeny jako nespolutracující třetí země. Komise by měla rovněž přijmout vůči Filipínám všechna opatření uvedená v článku 32 nařízení o rybolovu NNN. V zájmu řádné správy by měla být stanovena lhůta, v níž může tato země na oznámení písemně odpovědět a napravit situaci.
- (116) Oznámení adresované Filipínám ohledně možnosti, že budou určeny jako země, kterou Komise považuje pro účely tohoto rozhodnutí za nespolutracující, nebrání Komisi ani Radě, aby učinily následné kroky za účelem určení jako nespolutracující třetí země a vytvoření seznamu nespolutracujících zemí, ani takové kroky automaticky nepředpokládá,

ROZHODLA TAKTO:

Jediný článek

Filipínské republiky se oznamuje, že může být určena jako třetí země, kterou Komise považuje za nespolutracující třetí zemi v boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu.

V Bruselu dne 10. června 2014.

Za Komisi

Maria DAMANAKI

členka Komise